

Moed.

DOOR

J. J. Cremer.

Toe jongens, gaauw naar boven!
Wie uwer toont zijn moed?
De boom heeft flinke takken,
En 't klimmen staat u goed.

Gij, jongens! moogt niet bang zijn,
Ge zijt van Hollandsch grond,
En Hollandsch moed klinkt immers
De wijde wereld rond?

Toe jongens, gaauw naar boven! —
Maar wat... ik spoor u aan,
En 'k zie reeds PIET om d' eikstam
Met kracht zijn armen slaan.

Daar gaat het! Best zoo jongen!
 Bravo! daar heb j' een tak;
 Wel ja, rust jij maar even
 En neem er je gemak.

Nu schommelt hij zich lustig
 En klimt dan hooger op
 En roept straks vrolijk: „Kijk maar,
 „Ik wieg al in den top!”

Hij grijpt en tast en klautert
 En woelt er in 't geblaârt,
 En juicht: „Ha jongens, 'k heb hem,
 „Ik hou hem bij den staart;

„Ik breng het al.....”
 — „Maar hoe dan,
 „Is dat geen stoute roof,”
 Zoo vraagt ge: „een nestje storen,
 „Dat schommelt tusschen 't loof?

„Wou PIET zijn moed slechts toonen
 „Om d' eitjes, blank en glad,
 „Aan 't zijsjen wreed te ontnemen,
 „Dat er te broeijen zat?

• Moest hij zijn kracht beproeven,
 „Om voor heel 't schoone jaar,
 • De hoop en vreugd te rooven
 „Van 't minnend voogdenpaar?

• Of wel, wat moet die juichtoon:
 „Ik hou hem bij den staart!”
 • Ontvoert hij 't zachte popken,
 „Aan 't gaaiken lief en waard?

• Ba! dat's niet moedig, jongen,
 „Maar moedwil. Schaam je vrij;
 • Al durfdet ge ook niet klimmen,
 „Nog stondt ge er beter bij.” —

— Wél zoo, dat's flink gesproken,
 Maar, — PIETER kent ge niet!
 Ter hulpe suelt hij immer,
 Waar hij verdrukking ziet;

Hij vecht wel, maar niet anders
 Dan om een zwakken bloed,
 Te steunen tegen 't onregt,
 Of sterk'ren overmoed.

Betigt hem niet van wreedheid . . .
Sla vrij maar d' oogen op,
Den staart had hij gegrepen,
Nu ook: den *vlieger*-kop.

De vlieger van klein FRANSKE
Streek in den boomtop neêr;
En — PIETER brengt hem vrolijk
Aan 't huilend jongskên weêr.

Den Haag, 9 Aug. 60.

Laatst bijgewerkt: 5 januari 2024.

www.jacobcremer.nl